

pod skalo je zašumelo listje in po njem se je zvijala pisana kača. Preden sem pobral kamen, je že izginila v luknjo pod skalo.

Napovedal sem boj sovražniku svojega brega. Na pomoč mi je prišel star možakar, izurjen gadji lovec. Drugi večer ga je že imel v precepu. Ko mi ga je pokazal prihodnji dan, je na novo oživel moj breg, rešen nevarnega razbojnika. Le uničeno gnezdo je bila temna pega v mojem kraljestvu.

Pri nas smo otroci jako stikali za gobami. Vedno so jih bili naši gozdi bogati, to leto pa si moral imeti srečo, če si napolnil klobuk. V mojem bregu jih sicer ni bilo, zato sem se tem bolj začudil, ko najdem nekega popoldne ob stezi tik drevesa nepokrit kupček natrganih gob. Tako smo jih odlagali časih, če nismo imeli posode s seboj in smo se mislili vrniti po isti poti domov. Vendar smo jih vedno s čim pokrili. — Gobe so bile še neosnažene, prstene in sveže natrgane.

Rojilo mi je po glavi, kdo je tako zaupljiv, da jih pusti ob stezi in jih ne pokrije niti s praprotjo. Že sem jih hotel pobrati in iti z njimi domov, ko mi v srcu nekaj veli: »Pusti veselje neznancu!« — Spomnil sem se tisti trenutek na pirhe v mravljišču in svoje bridke žalosti. Zato sem sedel h gobam, jih očistil in pokrili s praprotjo.

Neizrečeno lahko mi je bilo pri srcu, ko sem izvršil to delo in odšel na drugi konec brega pogledat k studencu, kaj dela moj mlin. Nisem se dolgo mudil, ko zagledam dečka, ki gre po stezi navzgor. Pride do gob, se ogleduje okrog, razmeče praprot in začudeno strmi v tla. Potem jih brzo zmeče v klobuk in zbeži po bregu navzgor. Nisem ga mogel več doklicati. Bil je šolarček začetnik, doma iz sosednje vasi.

Tisti trenutek je posijalo solnce mojemu bregu kot nikoli prej ne pozneje...

Simonu Gregorčiču.

<i>O, kje si, pesnik — slavec naš?</i>	<i>Ne ljubiš bistre hčere več planin?</i>
<i>Čemu molčiš, ko Soča modra</i>	<i>Kaj ljubljenska ni bila tvoja?</i>
<i>bolestno tarna radi tebe?</i>	<i>Čemu molčiš, goriški slavec?</i>

*Prebudi se iz sna, prorok,
tolaži jo v bolesti njeni,
zajoj proroški spev!...*

Lado Jerše.